

„Honfoglaló”

2012. 03. 24. - Mit rejtenek a számok?

3 munkaközösségi megbeszélésen formáltuk annak a napnak a tervezett programját, amelyen a felső tagozatos tanulókkal hagyományőrző nap keretében honfoglaló magyar őseink életét kívántuk megismertetni.

2 héten át szerveztük meghívott vendégeinkkel együtt a közös játékokat, feladatokat. A diákok lelkes háztartástan tanáraikkal 1 héten át kölesből készült ételekkel örvendeztették meg nemcsak magukat, hanem nevelőiket is.

A délelőtti folyamán az elme és a test edzése várta 8 állomáson a gyerekeket. A magyar mondák világa Botond harcát idézte fel. Megismerték a rovásírási ábécét, s így jegyezték le saját nevüket. Dobot készítettek papírgurigából és lencséből, körtáncot jártak. A vándorló, harcoló lovasíjászok életmódjáról hallottak, s a valóságban is felajzották íjukat, idegen harcossal csatáztak, fegyvereket, lószerszámokat ismertek meg. Népi játékokat játszottak, tarsolylemezt díszítettek, zenével és dalban emlékeztek ősi magyarjainkra. Mindezek közben a köleslepény, a köleskörözött, a kölesgolyó csak fogyott, fogyott...

A nap zárásakor 260 gyermek és tanáraink gitárkísérettel együtt énekelték el a Honfoglalás című film „Kell egy szó...” kezdetű dalát. S ugyan az egész nap fegyelemben és figyelemmel telt, itt és ekkor mindenkit megérintett hagyományőrző napunk üzenete, amiről Wass Albert így ír: „ *A mi szavunkat senki sem érti a világban. Titkunk van, mert kevesen vagyunk.* ” Ennek a titoknak egy kicsi részét mutattuk meg és adtuk át a gyermekeknek lelkesedéssel, odaadással, a rájuk és értük szánt idővel. Köszönet érte a humán munkaközösség szaktanárainak és az osztályokat kísérő kollégáknak, valamint vendégeinknek: Horváth Béla tanár úrnak és az Égi Csodaszarvas Hagyományőrző Egyesületnek.

Félixné Oravecz Márta